

thingsmand for de Kred's har Ordet for en kort Bemærkning.

Mourier-Petersen: Jeg troer ikke, at jeg har opfattet det ærede Medlem urigtigt, men jeg glemte ganske vist for at udtale, at hvad der syntes fornemmelig at ligge til Grund for det ærede Medlems hele Betragtning og for hans Indvendinger igaar mod Udvalgets Fleertals Forslag, var den Anskuelse, at der ved det nævnte Forslags Vedtagelse ikke vilde komme et saa smukt System i Lovforslaget som ønsket, at der derved vilde komme, om jeg saa maa sige, en vis Lacune i hele Lovforslaget. Dette kan nu vel ogsaa være saa, men jeg troer dog ikke at der kan tillægges den Omstændighed, at denne Mangel kommer tilstede, nogen sær Bægt, naar det samtidig er givet, at den ikke vil kunne faae stor praktisk Betydning, og at Vedtagelsen af de i § 21 foreslaaede Bestemmelser er begge de deri interesserede Parter imod, idet man ikke kan ansee den deri indeholdte Afgjørelse for heldig, fra hvilket Synspunkt man saa end betragter den.

Brock: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Brock: Det kan i Diebliffet ikke være mit Duffe yderligere at forfølge den stedfindende Forhandling, forsaavidt denne forekommer mig væsentligt kun at dreie sig om, hvorvidt Bøndergodset skal tages med under den foreslaaede Lov eller ikke. Jeg skal heller ikke omtale de enkelte Endringsforslag nærmere, da man i Grunden slet ikke er kommen ind paa nogen Forhandling om de Endringsforslag, der ere stillede. Jeg vil derfor kun, med Hensyn til hvad den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig, nys yttrede imod mit Foredrag igaar, bemærke, at han jo dog selv maatte erkende, at der mulig kunde indtræde saadanne Tilfælde som dem af mig forudsatte. Men, naar vi netop ere isærd med at give en Lov om hele dette Forhold, saa bør vi dog vistnok

forsaavidt vi kunne forudsæe endog blot Muligheden af et eneste saadant Tilfælde, sørge for at lukke Døren derfor og hindre, at der i saa Henseende bliver nogen Lacune i Loven.

Ordførerens (Udsig): Jeg maa først gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de forskjellige Endringsforslag, der ere stillede subsidiaert til Lovforslagets § 21 for det Tilfælde, at Hovedforslaget om denne Paragraphs Forkastelse ikke skulde blive vedtaget. Det vil sees, at disse Forslag saagodt som alle ere Mindretalsforslag; de have ikke opnaaet at samle Fleertallet om sig. Hvad det første af disse Forslag angaaer, nemlig Forslaget under Nr. 19, da er det forekommet Fleertallet at være uantageligt. Lovforslaget gaaer jo ud paa at bestemme, at den tidligere Regel, at Fæstegodsset ikke skal kunne træde ud af Majoratsbaandet uden ved at gaae over til Selveiendom, skal bortfalde, men at der saa istedet derfor skal gives en Bestemmelse om, hvorledes det, naar det er traadt ud af Majoratsbaandet, ved næste Fæstetidighed skal gaae over til Selveiendom. Dette Forslag gaaer jo derimod ud paa, at, uagtet den gamle Regel, hvorefter det ikke kan gaae ud af Majoratsbaandet uden ved at gaae over til Selveiendom, skal bortfalde, skulde det dog alligevel kunne vedblive at være Fæstegods, saaledes at den Fremmede, der kom i Besiddelse af Godsset, ikke skulde være nødt til at sælge Fæstestederne. Den Dvang, som Lovforslaget har villet, at der skulde sættes, for at de ved Fæstetidighed skulde gaae over til Selveiendom, skulde altsaa bortfalde. Det er forekommet Fleertallet, at dette Forslag ganske strider imod Lovforslagets Tanke, og at man under ingen Omstændigheder kunde gaae ind derpaa; paa en saadan Maade at ophæve Loven af 1854 maatte efter vor Mening i hvert Fald være utilstedelig. — Anderledes forholder det sig med Endringsforslaget under Nr. 20; det turde der i og for sig ikke være egentlige principielle Indvendinger at gjøre imod. Dette Forslag gaaer jo ud paa, om jeg saa maa sige, at mildne Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861 § 1. Det gaaer ud paa, at, medens efter den ny nævnte Lov enhver Fæstegaard, der bliver til en Selv-